

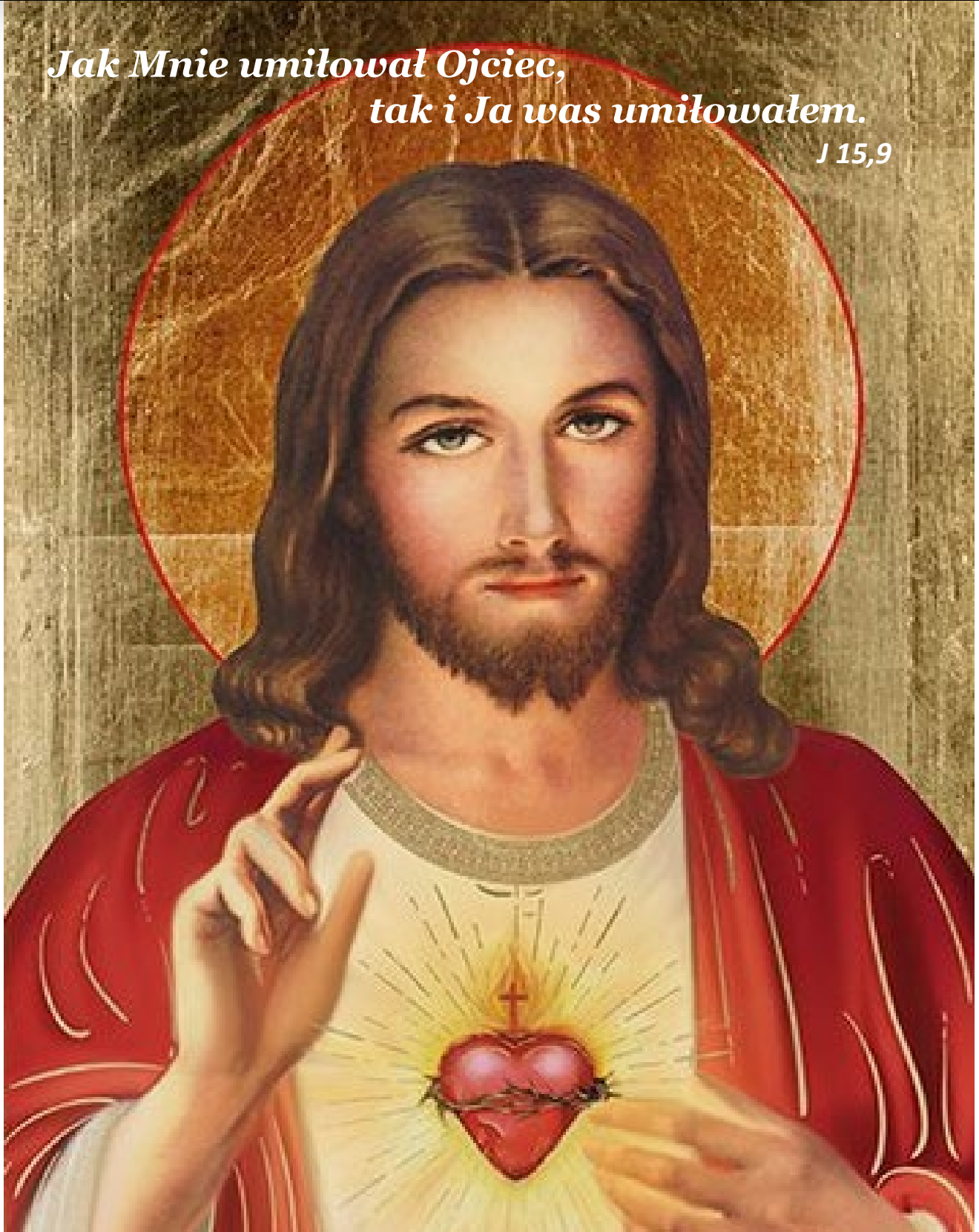

Miłosierdzie i Miłość Jezusa

Parafia p.w. Najdroższej Krwi Pana Naszego Jezusa Chrystusa w Kętach
Czerwiec 2023 *Miłość bez granic* *Nr 6/2023 cena 8 zł*

*Jak Mnie umiłował Ojciec,
tak i Ja was umiłowałem.*

J 15,9

Warto przypomnieć !!!

Historia Kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa

Tak jak maj w Kościele katolickim jest uważany za miesiąc maryjny, czerwiec uznaje się za specjalny miesiąc, w którym czcimy Najświętsze Serce Pana Jezusa. Czerwiec dał genezę kultowi Serca Pana Jezusa z racji najważniejszego objawienia, dotyczącego tego kultu, jakie otrzymała **10 dnia tego miesiąca 1675 r., Małgorzata Maria Alacoque**, skromna zakonnica wizytka z klasztoru Paray-le-Monial. Objawienie to, należące do ostatniego z czterech wielkich objawień, jakie otrzymała mistyczka francuska, miało miejsce w piątek po oktawie Bożego Ciała. Ono samo nawoływało też do obwołania święta ku czci Serca Pana

Jezusa właśnie w pierwszy piątek czerwca po oktawie Bożego Ciała, by w ten sposób poprzez przyjętą Komunię św. i pobożne praktyki wynagrodzić Bogu za grzechy świata. Jak wynika, więc z objawień, czerwiec wydaje się być miesiącem wybranym przez samego Boga. Wspomniane objawienia należą do gatunku objawień prywatnych, w odróżnieniu od publicznych. Te ostatnie zakończyły się z chwilą śmierci ostatniego apostoła, czyli świadka życia Jezusa Chrystusa (więc ok. 96 r., kiedy umarł Jan Apostoł), i jako takie należą do obiektywnego dziedzictwa wiary, na fundamencie którego Kościół buduje swoje dogmaty. Te pierwsze natomiast są prywatne, mają miejsce w każdym czasie i obowiązują tylko tych, którzy je otrzymali. Kościół po skrupulatnych badaniach zatwierdza te objawienia i podaje je, jako formy krzewienia i pogłębienia wiary pozostawiając je decyzji każdego wierzącego. Objawienia Małgorzaty Marii Alacoque należą właśnie do takich objawień. Cały przekaz czterech wielkich objawień, jakie otrzymała (1673-1675), dotyczył roli Serca Jezusowego dla naszego zbawienia i formy jego czci. Właśnie z ran Jezusa, a właściwie z piątej rany przebitego włócznią boku, skąd wyłynęła krew i woda wziął się kult Serca Pana Jezusa. Otóż już w tradycji średniowiecza w

boku tym zauważono ukryte serce miłości Bożej, przebite dla naszego zbawienia. Współgrało ono wyraźnie z ogólnie znanym symbolem miłości wyrażonym przez serce, dlatego stało się czytelnym i jasnym znakiem Bożej miłości względem nas, potwierdzonym nie raz w Piśmie św. Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa (NSPJ), pod wpływem objawień wspomnianej mistyczki, przybrał kilka form: celebrowanie uroczystości NSPJ przypadającego w piątek po oktawie Bożego Ciała; Godzina Święta, przynajmniej godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu w nocy z czwartku na piątek dla uczczenia konania Chrystusa w Ogrodzie Oliwnym; praktyka pierwszych, kolejnych dziewięciu piątków miesiąca, spowiedzi i Komunii św., jako wynagrodzenie za grzechy własne i rodzaju ludzkiego; litania do Serca Pana Jezusa oraz akt poświęcenia rodzaju ludzkiego NSPJ; pozostałe formy: koronka oraz pieśni do Serca Pana Jezusa, zwyczaj poświęcania Sercu Pana Jezusa rodzaju ludzkiego, państw, narodów, diecezji, parafii i jednostek; wizerunki serca Jezusowego, świątynie o tym imieniu, zakony i bractwa pod tą nazwą; czasopisma oraz publikacje poświęcone czci Serca PJ.

AKT POŚWIĘCENIA RODZAJU LUDZKIEGO NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA

O Jezu najśodszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas, korzących się u stóp Twego ołtarza. Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy. Oto dzisiaj każdy z nas oddaje się dobrowolnie Najświętszemu Sercu Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą. Wielu nie zna Cię wcale; wielu odwróciło się od Ciebie, wzgardziwszy przykazaniami Twymi. Zlituj się nad jednymi i drugimi, o Jezu Najłaskawszy, i pociągnij wszystkich do świętego Serca Swego. Królem bądź nam, o Panie, nie tylko wiernym, którzy nigdy nie odstąpili od Ciebie, ale i synom marnotrawnym, którzy Cię opuścili. Spraw, aby do domu rodzicielskiego wrócili co prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu. Króluj tym, których albo błędne mniemanie uwiodły, albo niezgoda rozdziela; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastąpiła jedna owczarnia i jeden pasterz. Użycz Kościołowi Twemu bezpiecznej wolności. Udziel wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, żeby ze wszystkiej ziemi, od końca do końca, jeden brzmiał głos: Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które stało się nam zbawienie. Jemu cześć i chwała na wieki. Amen

Krótkie medytacje

Uroczystość Najświętszej Trójcy

– 4 czerwca 2023 r.

J (3,16-18). Jezus powiedział do Nikodema: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego”.

Jaki naprawdę jest Bóg?

Na Synaju Bóg objawia się Mojżeszowi. Mówi mu, Kim jest i jaki jest: „Bóg miłosierny i łagodny, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność”. Mojżesz, słysząc to, prosi: „niech pójdzie Pan pośrodku nas”. Bóg spełnia prośbę i idzie z narodem wybranym. Wyprowadza go z Egiptu do Ziemi Obiecanej. Prowadzi z niewoli ku wolności, ze śmierci ku życiu. Bóg jednak wysłuchuje prośby Mojżesza w jeszcze inny, wspanialszy sposób. Słowo wypowiedziane na Synaju staje się Ciałem. Syn Boży wchodzi w dzieje ludzkości. Staje się bliski na dotknięcie ręki. Emmanuel, Bóg z nami, ukazuje nam serce Ojca. „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” – mówi Jezus do Nikodema. Ludzie są dla Boga całym światem. Tak bardzo ich kocha i pragnie, by mogli żyć z Nim w wiecznej bliskości, że nie waha się dać swego umiłowanego Syna. Syn Boży jest drogocennym Darem Ojca. Składając samego siebie w ofierze, wyprowadza całą ludzkość z niewoli grzechu ku wolności dzieci Bożych, ze śmierci ku życiu. I każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne. Nie dopiero po śmierci, ale teraz. Życie w bliskości z Jezusem czyni nasze życie niebem na ziemi. Tylko św. Paweł wymienia Ducha Świętego z imienia. Ale On jest obecny we wszystkich czytaniach. Bo gdzie jest Ojciec i Syn, tam jest i Duch Święty. On jest naszym Pocieszycielem i Uświęcicielem. Pragnie rozlewać miłość i pokój w naszych sercach. A gdy nie umiemy się modlić, jak trzeba, On modli się w nas. Jesteśmy stworzeni z miłości i do miłości. Kochajmy się więc wzajemnie, wierzy w imię Jezusa. A nasze życie stanie się niebem na ziemi. Oremus.

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – 8 czerwca 2023 r.

J (6,51-58). Jezus powiedział do Żydów: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało wydane za życie świata”. Sprzeczali się więc między sobą Żydzi, mówiąc: „Jak On może nam dać swoje ciało do jedzenia?”. Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”.

Jezus ukryty, ale prawdziwy...

Obchodzimy dziś uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Dziękujemy za Eucharystię. Jezus ustanowił ją w czasie Ostatniej Wieczerzy w dzień przed swoją męką. Od tej chwili we wszystkich kościołach sprawowana jest Najświętsza Ofiara. Chrystus przez ręce wyświęconych szafarzy daje się nam cały. W sposób bezkrwawy umiera i zmartwychwstaje dla naszego zbawienia. „Sposób obecności Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi jest wyjątkowy. (...) W Najświętszym Sakramencie Eucharystii «są zawarte prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciało i Krew wraz z duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa, a więc cały Chrystus»” (KKK 1374). Pod postaciami chleba i wina obecny jest w najprawdziwszy sposób sam nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus. Nie symbolicznie, nie połowicznie. Prawdziwie i realnie. Zaprasza nas na ucztę, zastawia stół Eucharystii i stół słowa, hojnie i obficie. Co to znaczy dla nas osobiście? Czy przyjmujemy zaproszenie? Jak traktujemy uczestnictwo we Mszy świętej? Jako obowiązek, tradycję, przymus? A może udział w Eucharystii jest pragnieniem serca? Pragnieniem zjednoczenia się ze Zbawicielem w Komunii świętej? Może serce nasze pała miłością i tęskni? W czasie Komunii Ciało Chrystusa łączy się z naszym ciałem, Jego Krew zaczyna krążyć w naszych żyłach. Jezus przemienia nas w siebie. Karmiąc się chlebem z nieba, stajemy się „żywymi

monstrancjami”. Czytając i rozważając Pismo Święte, przyjmujemy słowo, które stało się ciałem. Żyjemy w bliskości z Jezusem. Idziemy z Nim w świat, dajemy Go braciom. Widzą Go w naszych gestach, słowach i czynach miłości. Żyjąc Nim na co dzień, sprawiamy, że codziennie jest Boże Ciało. Oremus.

X Niedziela Zwykła – 11 czerwca 2023 r.

Mt (9,9-13).

Jezus, wychodząc z Kafarnaum, ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego na komorze celnej, i rzekł do niego: „Pójdź za Mną!”. A on wstał i poszedł za Nim. Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i zasiadło wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to, faryzeusze mówili do Jego uczniów: „Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?”. On, usłyszawszy to, rzekł: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem, aby powołać sprawiedliwych, ale grzeszników.

Pójść za Jezusem

Mateusz, siedzący na komorze celnej, doświadczał bez nadziei. Myślał, że już nic dobrego w życiu go nie spotka, że do końca będzie trwał w ciemności i grzechu. Pewnego dnia stanął przed nim Bóg-Człowiek, Jezus z Nazaretu. Spojrzał i powiedział: „Pójdź za Mną!”, a on natychmiast wstał i poszedł za Nim. Co takiego zobaczył Mateusz w spojrzeniu Jezusa, że wstał i poszedł za Nim? Zobaczył miłosierdzie. Miłość miłosierną, która nie potępia, nie odrzuca, nie osądza. Miłość miłosierną, która dźwiga z ciemności grzechu, rozświecła i ogrzewa serce. Wstał i poszedł za tą miłością, która nie brzydzi się nawet największym grzesznikiem i w każdym widzi człowieka stworzonego na podobieństwo Boga; za miłością miłosierną, która zasiada do stołu z grzesznikami i ucztuje z nimi. Mateusz zachwyił się nią, zapragnął ją odkrywać i poznawać. Gdy ją poznał, nie zatrzymał jej tylko dla siebie. Napisał Ewangelię i od tej pory jest głosicielem miłości miłosiernej. „Jezus zaprasza grzeszników do stołu Królestwa (...). Zaprasza ich do nawrócenia, bez którego nie można wejść do Królestwa, ale ukazuje im słowem i czynem bezgraniczne miłosierdzie swojego Ojca wobec nich (...). Największym dowodem tej miłości będzie ofiara Jego własnego życia «na odpuszczenie grzechów»” (KKK 545). Bóg – miłość miłosierna zaprasza i nas do stołu Eucharystii. Nie jest ona tylko dla wybranych, nie jest nagrodą za dobre życie. Jest lekarstwem

dla zagubionych i znękanych grzechami serc. W Eucharystii Lekarz staje się jednocześnie Lekarstwem. Rozświecła nasze serca miłością. Wydobywa z ciemności. I pragnie, abyśmy – jak Ewangelista Mateusz – stali się głosicielami miłości miłosiernej, pisząc Ewangelię swoim życiem. Oremus

XI Niedziela Zwykła – 18 czerwca 2023 r.

Mt (9,36-10,8).

Jezus, widząc tłumy, litował się nad nimi, bo byli znękani i porzuceni, jak owce nie mające pasterza. Wtedy rzekł do swych uczniów: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo”. Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości.

A oto imiona dwunastu apostołów: pierwszy – Szymon, zwany Piotrem, i brat jego Andrzej, potem Jakub, syn Zebedeusza, i brat jego Jan, Filip i Bartłomiej, Tomasz i celnik Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz, Szymon Gorliwy i Judasz Iskariota, ten, który Go zdradził.

Tych to Dwunastu wysłał Jezus i dał im takie wskazania: „Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego. Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głosźcie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie”.

Posłanie z misją...

Bóg w Starym Testamencie jawił się ludziom jako bardzo odległy i nieodgadniony. Mojżesz wspina się na górę, aby z Nim się spotkać. Jezus objawia Boga bliskiego, współczującego. Pokazuje Jego miłosierne serce, litujące się nad porzuconym i znękanym ludem. Jeśli przyjrzymy się hebrajskiej etymologii, to zauważymy, że biblijne słowo, które tłumaczy się jako „litość” lub „miłosierdzie” („rachamim”), pochodzi od „racham”, rozumianego głównie jako „poruszenie spowodowane miłością”. Od „racham” pochodzi też związany z macierzyństwem rzeczownik „rechem”, oznaczający łono matki. Od słowa „rechem” wywodzi się z kolei rzeczownik „rachamim”, który w Starym Testamencie określa wnętrze. Kiedy św. Mateusz pisze, że Jezus litował się nad tłumem, mówi, iż poruszają Mu się wnętrze. Chrystus objawia nam Ojca o sercu matki. Boga, który w tłumie widzi indywidualnego, pojedynczego człowieka. Widzi jego cierpienia i troski, jego grzechy. I pochyla się nad nim jak stroskana matka, zawsze gotowy uleczyć,

wskrzesić do nowego życia, oczyścić. Wszyscy Apostołowie doświadczyli w jakiś sposób Bożego miłosierdzia. Doświadczyli tego poruszenia powodowanego miłością łona Jezusa, a także przemiany żniwa w robotników, owiec w pasterzy. Pasterzy o sercu matki. Jezus widzi w nas swoje żniwo, widzi w nas swe owce. Jest Panem żniwa i dobrym pasterzem. Pragnie, byśmy prosili o robotników, pasterzy. Pasterzy Serca Jezusowego. Także i nas pragnie przemieniać i posyłać, byśmy okazując miłosierdzie bliźnim, głosili bliskość i czułość Boga. Oremus

XII Niedziela Zwykła – 25 czerwca 2023 r.

Mt (10,26-33). Jezus powiedział do swoich apostołów:

„Nie bójcie się ludzi! Nie ma bowiem nic skrytego, co by nie miało być wyjawione ani nic

tajemnego, o czym by się nie miano

dowiedzieć. Co mówię wam

w ciemności, powtarzajcie

w świetle, a co słyszycie

na ucho, rozgłaszajcie na dachach. Nie

bójcie się tych, którzy zabijają ciało,

lecz duszy zabić nie mogą.

Bójcie się raczej Tego, który duszę

i ciało może zatracić w piekle.

Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa?

A przecież bez woli Ojca waszego żaden

z nich nie spadnie na ziemię. U was zaś

policzone są nawet wszystkie włosy na

głowie. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

Do każdego więc, kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim

Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed

moim Ojcem, który jest w niebie”.

Po czyjej jestem stronie?

Lęk o życie... Kogo się lękamy? Czego się lękamy? Najbardziej lękamy się ludzi. Potrafią być nieprzewidywalni. Albo niesamowicie przewidywalni w nienawiści, chęci zemsty, żądzy niszczenia. Jak mają powody, a nieraz – co gorsze – gdy powodów nie potrafimy dostrzec. Słuchacze Jezusa pewnie nie mieli w owym dniu obaw, że ktoś ich będzie prześladował za to, że są z Jezusem. Nawet, że ktokolwiek zwróci się przeciw Niemu. A jednak tak się stało. Od tamtego dnia minęło 2000 lat i wciąż wracają bezrozumne ataki przeciw chrześcijanom. Każda epoka ma swoich męczenników. Przed narodzeniem Jezusa w imię Boga szli prorocy, głosząc orędzie sprawiedliwości i wiary. Cierpienie było ich nieodłącznym towarzyszem. Ale to jeden z nich, Jeremiasz, napisał: „[Pan] uratował (...) życie ubogiego z ręki złoczyńców”. Co było, co jest siłą wyznawców

Boga – uczniów Jezusa, gdy przychodzi czas próby? Gdy się kończą słowne pogróżki, a zaczynają bicie, tortury, znęcanie się, wreszcie śmierć? Bo i ona przychodzi. Ponad wszystkim jest świadomość, że życie to więcej niż cielesne, biologiczne trwanie. Owszem, ono jest ważne i cenne. Ale jest jeszcze życie sięgające wieczności, niewspółmiernie ważniejsze. Tortura boli, lęku wypłoszyć się nie da. Ale nad jednym i drugim jest wiara w zapewnienie Jezusa, że bez woli Ojca nawet wróbel nie spadnie na ziemię. Czyżby nasz Ojciec chciał cierpienia męczenników? Może także mojego cierpienia? Pytanie bez wątpienia trudne. Bez spojrzenia na krzyż Jezusa nie sposób znaleźć odpowiedzi. Męczennicy odpowiedzieli wiarą. W jej świetle krzyż przestaje być narzędziem śmierci, a staje się znakiem zwycięstwa. Orędzie

Intencje na miesiąc czerwiec 2023 r.

I Czwartek 01.06.2023	7.00	† Stefania Dusik (P)
	18.00	† Henryka Laszczak (P)
I Piątek 02.06.2023	7.00	† Czesława Duźniak (P)
	18.00	1. † Zygmunt Śliwa (P) 2. † Stanisław Dusik (P)
I Sobota 03.06.2023	7.00	† Jan Laszczak (P)
	18.00	† Tekla Koniorczyk (P)
Niedziela 04.06.2023	Uroczystość Najświętszej Trójcy	
	7.00	† Jan Pękala (P)
	9.00	1. † Paweł Szczepańczyk (P) 2. † Gabriela Komendera w r. śm. 3. † Marian Baścik (P)
	11.00	1. † Władysław Mikołajczyk (P) 2. † Helena i Tadeusz Drożdżik 3. † Ewelina Surma (P) 4. Za Parafian
	17.00	† Krystyna i Mieczysław Konior
Poniedziałek 05.06.2023	7.00	† Jerzy Szeremeta z rodzicami
	18.00	† Stanisław Piekiełko
Wtorek 06.06.2023	7.00	† Stanisława Merta (P)
	18.00	† Krzysztof Szyjota (P)
Środa 07.06.2023	7.00	† Edward Perlak (P)
	18.00	1. † Zdzisław Kusak (P) 2. † Zdzisław Drożdż w 9 r. śm. 3. W int. członkiń z VII Róży Kobiet Kazimierzy Góralczyk i ich rodzin
Czwartek 08.06.2023	Uroczystość Bożego Ciała	
	7.00	† Adam Foks

	9.00	1. † Zofia Plewniak (P) 2. † Helena Czarnik (P) 3. † Jan i Helena Majka z synem i rodzeństwem
	11.00	1. Rocznica I Komunii św. Dzieci klas IV 2. W int. Kingi z ok. 10 r. Urodzin w podziękowaniu za dar życia z prośbą o Boże błog. i opiekę Anioła Stróża 3. O zdrowie i Boże błog. dla Andrzeja, żony i dzieci 4. † Henryka Laszczak (P)
Piątek 09.06.2023	7.00	O zdrowie i Boże błog. z ok. 70 r. Urodzin klasy B (rocznik 1953) oraz za zmarłą śp. Janinę Sztafińską oraz zmarłych kolegów i koleżanek
	18.00	1. † Maria Dusik (P) od II Róży Rodziców 2. † Stanisław Dusik (P) od II Róży Mężów
Sobota 10.06.2023	7.00	† Jan Pękala (P)
	18.00	† Marian Szczepańczyk (P)
Niedziela 11.06.2023 Odpust Parafialny	X Niedziela Zwykła	
	7.00	Z ok. 50 r. Urodzin Piotra Jończego w podziękowaniu za otrzymane łaski z prośbą o potrzebne łaski i Boże błog. na dalsze lata
	9.00	1. † Janusz Milkiewicz (P) 2. † Izydor Kasperek z żoną i rodziną 3. W int. Jakuba z ok. 18 r. Urodzin
	11.00	1. † Władysław Mikołajczyk (P) 2. † Michalina i Stanisław Wołoszyn z zięciem Janem 3. † Czesława i Marian Nycz 4. Za Parafian
	17.00	† Jan Laszczak (P)
Poniedziałek 12.06.2023	7.00	† Henryka Laszczak (P)
	18.00	Dziękczynna z ok. 5 Rocznicy powstania Wspólnoty Najdroższej Krwi Pana Jezusa o Boże błog. i potrzebne łaski dla Członków, ich rodzin i całej Wspólnoty Parafialnej
Wtorek 13.06.2023 Nabożeństwo Fatimskie	7.00	W int. jubilatów Stanisława i Czesławy z ok. 50 r. Ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o Boże błog. i potrzebne łaski
	18.00	† Tadeusz Szatanik w 2 r. śm.
Środa 14.06.2023	7.00	† Julia i Karol Tora z rodzicami
	18.00	1. † Jan Laszczak (P) 2. † Marian Szczepańczyk (P) 3. † Stanisława Merta (P)
Czwartek 15.06.2023	7.00	† Edward Perlak (P)
	18.00	† Paweł Szczepańczyk (P)
Piątek	7.00	† Czesława Duźniak (P)

16.06.2023	18.00	† Marian Baścik (P)
Sobota 17.06.2023	7.00	† Zdzisław Kusak (P)
	18.00	† Jarosław Janikowski w 9 r. śm.
Niedziela 18.06.2023	XI Niedziela Zwykła	
	7.00	†† Zmarłych Członków I Róży Mężów Jana Fabii
	9.00	1. † Krzysztof Szyjota (P) 2. † Emilia i Stanisław Jędrzejko (P) 3. † Edward Perlak (P)
	11.00	1. † Ewelina Surma (P) 2. † Jan Pękała (P) 3. † Marian Szczepańczyk (P) 4. Za Parafian
	17.00	† Józef Pozowski (P)
Poniedziałek 19.06.2023	7.00	† Barbara Wanio w 7 r. śm.
	18.00	† Czesław Stwora (P)
Wtorek 20.06.2023	7.00	† Władysław Mikołajczyk (P)
	18.00	† Tekla Koniorczyk (P)
Środa 21.06.2023	7.00	† Jan Pękała (P)
	18.00	1. † Maria Dusik (P) od I Róży Rodziców Wandy Dusik 2. † Antoni i Rozalia Zeman 3. † Jan i Brygida Wójcik
Czwartek 22.06.2023	7.00	† Stanisław Dusik (P)
	18.00	† Zygmunt Śliwa (P)
Piątek 23.06.2023	7.00	† Józef Piwiński z żoną Stanisławą (P)
	8.00	Msza św. na zakończenie roku szkolnego
	18.00	1. † Janusz Milkiewicz (P) 2. † Czesław Kubik (P)
Sobota 24.06.2023	7.00	† Stanisława Merta (P)
	18.00	† Antoni Klima w 7 r. śm.
Niedziela 25.06.2023	XII Niedziela Zwykła	
	7.00	† Józef Jarnot w 13 r. śm.
	9.00	1. † Wanda Śliwa (P) w 1 r. śm. 2. † Helena Czarnik (P) 3. † Franciszek i Agata Lupa z synem
	11.00	1. † Jan Kaczmarz w 5 r. śm. 2. W int. Bogu wiadomej 3. Za Parafian
	17.00	† Paweł Szczepańczyk (P)
Poniedziałek 26.06.2023	18.00	† Zofia Plewniak (P)
Wtorek 27.06.2023	7.00	† Jan Pękała (P)

Środa 28.06.2023	18.00	W int. Tomasza z ok. 30 r. Urodzin jako podziękowanie za otrzymane łaski z prośbą o dar wiary i opiekę Matki Bożej
Czwartek 29.06.2023	Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła	
	7.00	† Czesława Duźniak (P)
	9.00	† Edward Perlak (P)
Piątek 30.06.2023	18.00	W int. jubilatów Artura i Marii z ok. r. Ślubu jako podziękowanie za otrzymane łaski z prośbą o Boże błog. i opiekę Matki Bożej
I Sobota 01.07.2023	7.00	† Franciszek Żmuda w 24 r. śm.
Niedziela 02.07.2023	Niedziela Zwyczajna	
	7.00	W int. Członkiń X Róży Kobiet Anny Baron z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o zdrowie, Boże błog. i opiekę Matki Bożej
	9.00	† Szczepan Baścik w 5 r. śm.
	11.00	1. † Ewelina Surma (P) 2. Za Parafian
	17.00	† Władysław Mikołajczyk (P)

"Kościół otrzymał Eucharystię od Chrystusa, swojego Pana, nie jako jeden z wielu cennych darów, ale jako dar największy, ponieważ jest to dar z samego siebie, z własnej osoby w jej świętym człowieczeństwie, jak też dar Jego dzieła zbawienia".

św. Jan Paweł Wielki

@jp2nauczanie

„Złączeni z Chrystusem w Eucharystii”

Kard. Raniero Cantalamessa, „Słowo wśród nas”

Ofiarowanie życia jako dar miłości

Concepcion Cabrera de Armida, znana także jako „Conchita”, była meksykańską mistyczką z początków XX wieku. W liście do swego syna, który miał niebawem przyjąć święcenia kapłańskie, napisała: „Pamiętaj, że trzymając w ręku Hostię Świętą, nie będziesz mówił: «Oto Ciało Jezusa i oto Krew Jezusa», ale «To jest Ciało moje, to jest Krew moja». To znaczy, że musi

dokonać się w tobie totalna przemiana, musisz całkowicie się w Nim zatracić, stać się «drugim Jezusem». Odnosi się to nie tylko do biskupów i księży, ale do wszystkich ochrzczonych. Każdy z nas jest wezwany, aby „zatracić się” w Chrystusie. Każdy z nas jest wezwany, by stać się „drugim Jezusem”. Mówi o tym Konstytucja dogmatyczna o Kościele ustanowiona na Soborze Watykańskim II: „Wierni (...) na mocy swego królewskiego kapłaństwa współdziałają w ofiarowaniu Eucharystii (...) Uczestnicząc w ofierze eucharystycznej (...) składają Bogu boską Żertwę Ofiarną, *a wraz z Nią samych siebie*” (*Lumen Gentium 11*, kursywa dodana). Tak więc na ołtarzu złożone są dwa ciała Chrystusa: jest tam Jego rzeczywiste Ciało (zrodzone z Maryi Dziewicy, umęczone i zmartwychwstałe, które wstąpiło do nieba) oraz Jego Ciało mistyczne, którym jest Kościół. Jego rzeczywiste Ciało jest tam obecne realnie, natomiast Jego Ciało mistyczne na sposób mistyczny, przy czym „sposób mistyczny” oznacza tu tyle co: „na mocy Jego nierozdzielnego związku z Głową”. Nie ma tu zamieszania pomiędzy tymi dwoma obecnościami, które są oddzielne, choć nierozłączne. Ponieważ na ołtarzu są dwie „ofiary” i dwa „dary” – jeden, który ma stać się Ciałem i Krwią Chrystusa (chleb i wino) i drugi, który ma stać się mistycznym Ciałem Chrystusa – w trakcie Mszy są również dwie epiklezy, czyli dwa wezwania Ducha Świętego. Pierwsza z nich brzmi następująco: „Pokornie błagamy Cię, Boże, uświęć mocą twojego Ducha te dary, które przynieśliśmy Tobie, aby się stały Ciałem i Krwią Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa”. W drugiej, odmawianej przez kapłana po przeistoczeniu,

słyszemy: „Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna i napełnieni Duchem Świętym, stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie”. Oznacza to, że Eucharystia jest nie tylko źródłem i przyczyną świętości Kościoła; jest także modelem jego świętości. Świętość chrześcijanina ma być świętością eucharystyczną, oddaniem siebie Panu oraz braciom i siostram. Chrześcijanin nie może ograniczyć się do uczestnictwa w Eucharystii, lecz ma stawać się Eucharystią wraz z Jezusem.

■ CIAŁO I KREW

Teraz możemy przejść do praktycznych konsekwencji tej doktryny dla naszego codziennego życia. Kiedy słyszemy: „Bierzcie i jedzcie (...) to jest bowiem Ciało moje” oraz „Bierzcie i pijcie (...) to jest bowiem kielich Krwi mojej”, musimy przede wszystkim wiedzieć, co oznacza tu „Ciało” i „Krew”, ponieważ pozwoli nam to zrozumieć, co Jezus nam ofiaruje i czego od nas pragnie. W Biblii słowo: „ciało” nie określa jedynie pewnego składnika czy części człowieka, który to składnik dopiero w połączeniu z innymi elementami, jak dusza i duch, miałyby tworzyć pełną istotę ludzką.

W języku biblijnym, czyli również w języku Jezusa i św. Pawła, „ciało” oznacza całego człowieka, jak długo prowadzi on życie w ciele jako istota materialna i śmiertelna. Tak więc „ciało” to całość życia. Ustanawiając Eucharystię, Jezus pozostawił nam w darze całe swoje życie, od pierwszych chwil wcielenia aż po ostatni moment, wraz ze wszystkim, co wypełniało to życie – z jego ciszą, potem, trudem, modlitwą, zmaganiem i upokorzeniami. Następnie Jezus mówi: „Oto Krew moja”. Co dodaje tu słowo: „krew”, skoro Jezus już wcześniej oddał nam całe swoje życie, gdy mówił o ciele? Dodaje śmierć! Po oddaniu nam życia, oddaje także jego najcenniejszą część, swoją śmierć. Określenie „krew” w Biblii nie oznacza części ciała jako tego, co stanowi całość życia, lecz oznacza wydarzenie – śmierć. Skoro – jak wówczas uważano – krew jest siedliskiem życia, jej „wylanie” jest znakiem śmierci. Eucharystia stanowi misterium Ciała i Krwi Pana, czyli Jego życia i śmierci! Co takiego ofiarujemy więc my sami, ofiarowując wraz Jezusem podczas Mszy Świętej nasze ciała i naszą krew? Ofiarowujemy to, co On – nasze życie i naszą śmierć. Słowo „ciało” wyraża tu to wszystko, co stanowi życie prowadzone przez nas na tym świecie: czas, energię, uwagę – jednym słowem, całą naszą egzystencję. Słowo „krew” wyraża naszą śmierć. Niekoniecznie śmierć w sensie dosłownym, czyli męczeństwo ze względu na Chrystusa i braci. Ofiarowujemy to wszystko, co jest w nas już teraz,

wszystko co antycypuje naszą śmierć i nas do niej przygotowuje – upokorzenia, porażki, choroby powodujące niesprawność, ograniczenia związane z wiekiem czy stanem zdrowia – jednym słowem wszystko, co nas „umartwia”.

ODDANIE CAŁEGO ŻYCIA

To nasze ofiarowanie zobowiązuje nas do tego, byśmy od razu po wyjściu ze Mszy Świętej podjęli trud realizacji tego, co przed chwilą wyraziliśmy. Byśmy autentycznie starali się, na miarę swoich możliwości, ofiarować braciom i siostram swoje „ciało” – czas, energię, uwagę, czyli jednym słowem nasze życie. Ale zobowiązuje również do tego, abyśmy po usłyszeniu: „Bierzcie i jedzcie”, rzeczywiście pozwolili na to, by nas „zjedzono”, a przede wszystkim, byśmy pozwolili na to także tym, którzy nie czynią tego z delikatnością i wdziękiem, jakich byśmy od nich oczekiwali. Św. Ignacy z Antiochii, prowadzony do Rzymu na męczeńską śmierć, pisał: „Jestem Bożą pszenicą. Zostanę starty zębami dzikich zwierząt, aby się stać czystym chlebem Chrystusa”. Jeśli rozejrzemy się dokoła, zobaczymy, że każdy człowiek narażony jest na „ostre zęby”, które go miażdżą – są nimi krytyczne uwagi, sprzeciw, ukryty lub jawny opór, różnice poglądów czy niezgodność charakterów. Spróbujmy wyobrazić sobie, co by się stało, gdybyśmy wszyscy celebrowali Mszę Świętą z takim nastawieniem, gdybyśmy wszyscy w momencie przeistoczenia naprawdę wypowiedzieli – niektórzy głośno, niektórzy cicho, zależnie od powołania każdego z nas: „Bierzcie i jedzcie”. Proboszcz odprawiający Najświętszą Ofiarę w tym duchu idzie następnie, aby się modlić, głosić słowo Boże, spowiadać, przyjmować ludzi, odwiedzać chorych, słuchać i nauczać. Jego dzień także jest Eucharystią. Wielki francuski nauczyciel duchowy, Pierre Olivaint (1816-1871), zwykł mawiać: „Rano, podczas Mszy, ja jestem kapłanem, a Jezus żertwą; w ciągu dnia Jezus jest kapłanem, a ja jestem żertwą”. Czy otrzymaliśmy świecenia kapłańskie czy też nie, skoro jesteśmy ochrzczeni, to nasze dni także mogą być Eucharystią.

NASZ PODPIS NA PREZENCIE

Chciałbym podsumować to wszystko, co ma miejsce podczas sprawowania Eucharystii, przykładem wziętym z życia. Wyobraźmy sobie dużą rodzinę, w której najstarszy syn nad wyraz podziwia i kocha swego ojca. Chce podarować mu cenny prezent na urodziny. Jednak przed wręczeniem daru prosi w tajemnicy swoich braci i siostry, żeby podpisali się na nim. Prezent trafia więc w ręce ojca jako znak miłości wszystkich bez wyjątku jego dzieci, chociaż w rzeczywistości tylko jedno z nich za niego zapłaciło. Coś podobnego dzieje się w Ofierze eucharystycznej. Jezus bezgranicznie podziwia i kocha Ojca niebieskiego. Chce każdego dnia, aż do skończenia świata, ofiarowywać Mu najcenniejszy dar, jaki można sobie wyobrazić – dar

z własnego życia. We Mszy Świętej zaprasza nas, swoich braci i siostry, do złożenia podpisu na tym darze, tak że trafia on do Boga Ojca jako wspólny dar wszystkich Jego dzieci, chociaż tylko Jedno z nich za niego zapłaciło. I to ogromną cenę! Tym podpisem wszystkich jest uroczyste „Amen”, które zgromadzony lud wygłasza lub śpiewa na koniec doksolonii: „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków”. AMEN!” Wiemy, że podpis złożony na zobowiązaniu nakłada obowiązki na tych, którzy go złożyli. A to znaczy, że wychodząc ze Mszy my także mamy czynić nasze życie darem miłości dla Ojca, mając na względzie dobro naszych braci i sióstr. Jak już powiedzieliśmy, mamy nie tylko celebrować Eucharystię, ale także sami stawać się Eucharystią. Oby Bóg nam w tym dopomógł!

Jak Mnie postać
żyjący Ojciec,
a Ja żyję przez Ojca,
tak i ten, kto Mnie
spożywa, będzie żył
przez Mnie.

J 6, 57

Maty Apostoł

Drogie Dzieci!

Rozpoczynamy miesiąc czerwiec poświęcony czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, Najświętszego Sakramentu i Niepokalanego Serca NMP. Dzięki uroczystości odpustowej możemy w szczególny sposób uwielbiać Najdroższą Krew Pana Naszego Jezusa Chrystusa, który z miłości do nas oddał własne życie, aby nas zbawić. Odpust ku czci najdroższej Krwi Pana Jezusa przypada w niedzielę, 11 czerwca br..

W piątek 23 czerwca przypada święto naszych ojców. Pamiętajmy o naszych ojcach w modlitwie, gdyż to ich wyjątkowe święto. W piątek o godz. 18.00 będziemy wypraszać potrzebne łaski, błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej na dalsze lata. Otoczmy ich modlitwą i miłością.

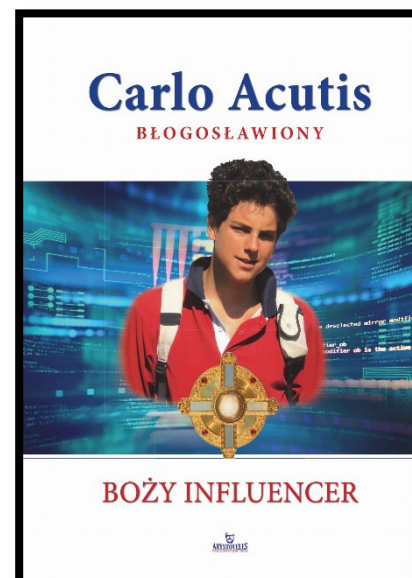
Krzyżówka dla Dzieci 06/2023

Rozwiązaniem krzyżówki nr 05/2023 jest hasło:
„Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi.”

Nagrodę wylosował:
Karol Żmuda i Kinga Szyszka

Rozwiązanie krzyżówki nr 06/2023 proszę nadsyłać **do 18 czerwca**

b.r. na adres mailowy: ketypodlesie@gmail.com lub proszę przynieść do zakrystii. Dla wytrwałych dzieci czekają nagrody książkowa pt.: **„Carlo Acutis”**. *Pozdrawiam wszystkie wytrwałe dzieci. Ks. Wacław*

Poziomo:

1) ...Najświętszej Maryi Panny, obchodzone 15 sierpnia 7) Bóg 9) arcykapłan żydowski, brał udział w procesie Jezusa 10) kształci kandydatów do stanu duchownego 12) uratował się z potopu 13) harcerskie obozowisko 14) potrawa na stole 16) oznaka, zapowiedź 18) wieża, która miała sięgnąć nieba 19) głęboki szacunek, poważanie 21) stworzona z żebra Adama 22) największy kontynent 23) mieszkaniec Egiptu 25) kamień półszlachetny o różnobarwnych pasmach 27) dyskiem na stadionie 28) jedna z form liturgicznych nabożeństwa 29) fragment różańca

Pionowo:

1) urwis, gagatek 2) ...Boży, symbolizuje ofiarę Jezusa na krzyżu 3) rozędzia chmury 4) świętuje z Klarą 5) metal do lutowania 6) ...Apostolskie 8) umiejętność ładnego, płynnego wypowiedzania się 11) cecha króla Salomona 12) stały przedstawiciel papieża przy rządzie obcego państwa 13) święta, patronka górników 15) uroczyste odprawianie nabożeństwa 17) ganek z balustradą 19) relikwia z Turynu 20) archaizm lub kenozoizm 22) jeden z muszkieterów 24) brat Lecha i Czecha 26) tlen, wodór lub azot

1				2		3		4		5				
		1	12	20				35		18	19	33		
	2												6	
7		8						9						31
			25											
10									11		12			
			4			3				30				
13														
			15						16					17
18														
				23	26					17				
					19		20							
			21							22				
				13									8	
23	24							25	26					
			27											
					32									
28								29						
						34			11		6	5		9

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 35 utworzą rozwiązanie.

1	2	3

4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

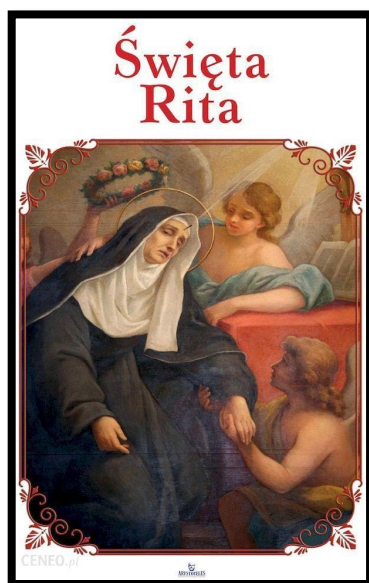
14	15	16	17	18	19	20

21	22	23

24	25	26	27

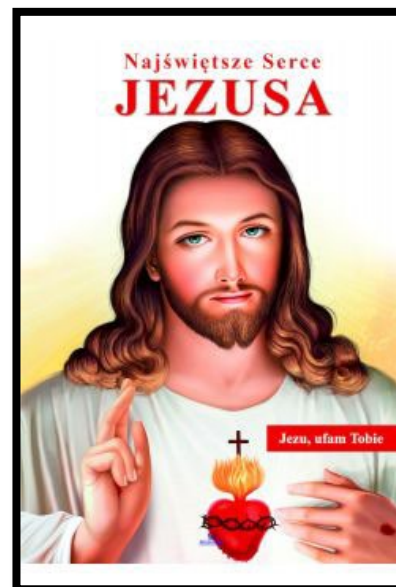
28	29	30	31	32	33	34	35

Krzyżówka dla dorosłych 06/2023 r.

Rozwiązaniem krzyżówki dla dorosłych z gazetki nr 05/2023 jest hasło: „**Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów**”

Nagrodę wylosowały osoby: **Wiesława Ratajczyk i Anna Baron**. Gratulujemy! Hasło z krzyżówki nr 06/2023

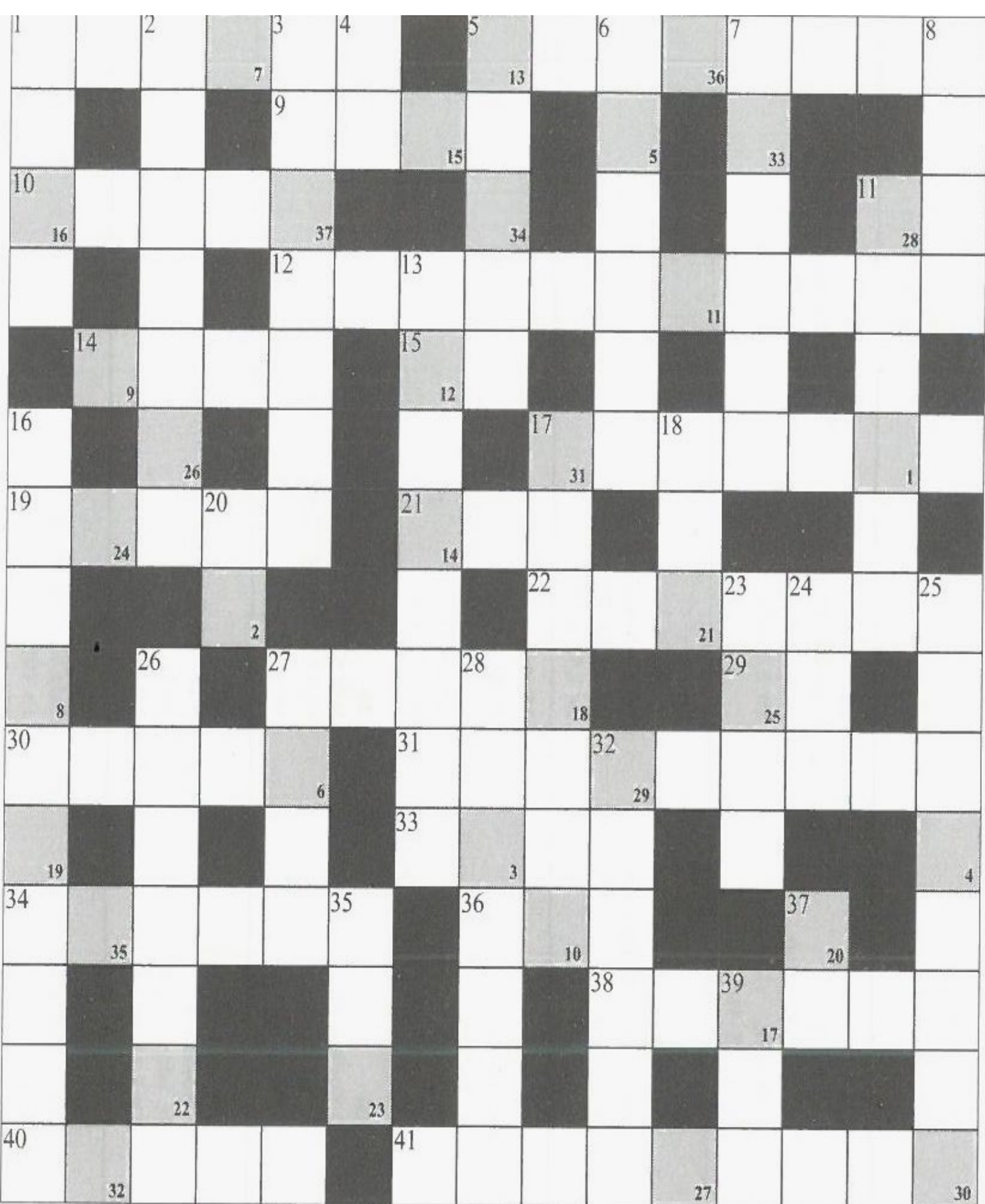
proszę nadsyłać **do 18.06.2023**, na adres mailowy:

ketypodlesie@gmail.com lub proszę przynieść do zakrystii. Zostaną wylosowane dwie nagrody pt.: „**Najświętsze Serce Jezusa**”.

Pozdrawiam wytrwałych i cierpliwych. Ks. Wacław

POZIOMO: 1. Najwyższy i wieczny ... to Jezus; 5. Zboże na hostię; 9. Jezusa w boku, rękach i nogach; 10. Św. ... Syryjczyk, autor pieśni (IV w.); 11. Skrót Księgi Daniela; 12. Msza Święta; 14. Wprowadzać słowo w ...; 15. Skrót Księgi Zachariasza; 17. Układana z kamyków lub szkiełek; 19. Obok nadziei i miłości; 21. ... *Maria, gratia plena*; 22. Codzienny strój księdza; 27. Piotr zawołał: „Panie, ... mnie!” (Mt 14,30); 29. Skrót Księgi Micheasza; 30. „Patrz na ... i wychwalaj Tego, kto ją uczynił” (Syr 43,11); 31. Dobra Nowina; 33. Trafiła na kamień; 34. ... gregoriański, tradycyjny śpiew Kościoła; 36. Nie ... (dawne: nie można, nie wolno); 38. Niegodziwa ... (Łk 16,9); 40. Mediolański w 313 r.; 41. Splot, dzień albo zegar Achaza (Iz 38,8)

PIONOWO: 1. Ciało i ...; 2. Powtórne przyście Jezusa; 3. Najstarsze chrześcijańskie państwo; 4. Skrót Księgi Nahuma; 5. Kroczy przed upadkiem; 6. Sieje je siewca; 7. Ojczyście miasto św. Benedykta; 8. Matka Maryi; 11. Ma najniższy stopień święceń; 13. Dzień tygodnia Bożego Ciała; 16. Potrawy przygotowane na święta (Ne 8,9); 17. Chrystus po hebr.; 18. Iks, igrek, ...; 20. Skrót Księgi Rut; 23. Kończy modlitwę; 24. Rzeka Egiptu; 25. Imię męskie od gr. słowa „zmartwychwstanie”; 26. „Duch wprawdzie ..., ale ciało słabe” (Mk 14,38); 27. Symbol mocy Boga; 28. Pan „... lud z rąk Egipcjan” (Wj 18,10); 32. Uleczony z trądu przez Elizeusza; 35. Zagon zboża; 37. Skrót Księgi Sofoniasza; 39. W słabości się doskonalili

Hasło:

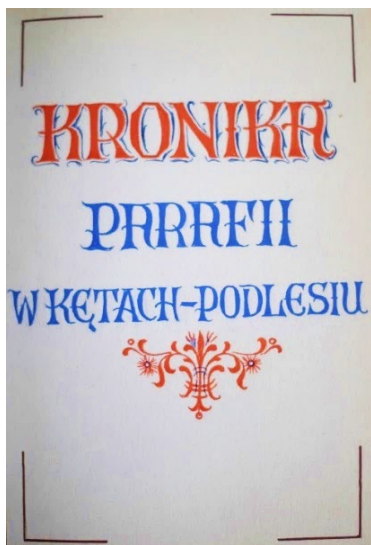
Historia Podlesia i naszej Parafii

Poznając własne korzenie – część VIII

Podlesie – od 1981 do 1982

Rok 1981 c.d.

Po wmurowaniu kamienia węgielnego, w październiku rozpoczęliśmy betonowanie stropu na drugi chór – ostatnia trzecia ściana. Ukończono stalową konstrukcję – wmontowano 3 kosze i wieżyczkę. Cieślowie pan Błasiak i Gąsiorek rozpoczęli kłaść krokwie pod dach. Dnia 13 grudnia 1981 r. osadzono szczytowy krzyż. Data ta zostanie dla nas pamiętną ze względu na ogłoszenie Stanu Wojennego przez generała W. Jaruzelskiego. Podnosiliśmy krzyż w niedzielę, bo tylko w tym dniu mogliśmy wykorzystać kolosalny dźwig, wypożyczony z Gliwickiego Mostalu. Niżej wymienieni technicy i operatorzy stawiali stalową konstrukcję dachu – a dnia pamiętnego 13 grudnia 1981 r. osadzili szczęśliwie krzyż z wieżyczką. Oto oni: Chrobak Zdzisław, Karolak Roman, Kaim Stanisław, Rączka Jan, Sykut Marian, Korbela Marek, Dorożalski Grzegorz.

Ks. Proboszcz Kanonik Józef Wanatowicz

Rok 1982

Początek roku i kolejne miesiące to ostra zima. Temperatura sięgała do -20°C . Śniegi były duże. Dnia 16 lutego wizytował naszą Parafię ks. Dziekan Jan Pitala. W marcu, ks. Józef zamówił 35 ton cementu w Sosnowcu. Zamówienie zrealizowano w kwietniu. Na wiosnę zaplanowano rozbudowę plebanii. Urząd Wojewódzki wyraził na to zgodę. Na rozbudowę plebanii, dostaliśmy z Kurii subwencję w kwocie 300 000 zł. Dnia 2 kwietnia, zmarł kościelny Ignacy Pałosz.

W uroczystościach pogrzebowych wzięło udział wielu Parafian, a w koncelebrze brało udział sześciu księży. Następcą został jego syn Bronisław, cieszący się dobrą opinią. W miesiącach od maja do sierpnia wykonano kolejna prace w kościele, czyli deskowanie i pokrycie blachą miedzianą. W tym czasie rozpoczęły się także prace z rozbudową plebanii. W lipcu do USA wyjechał ks. Gustaw - wikary. Jego powrót przewidziany jest we wrześniu. W dniu 12 sierpnia 1982 r. wybuchł pożar w budującym się kościele. Spaliła się wieżyczka (od wewnątrz). Reszta została uratowana dzięki akcji ratowniczej 16 jednostkom O.S.P.

Dalsze prace budowlane

Wieżyczka z krzyżem – po pożarowym remoncie.

We wrześniu naprawiono wieżyczkę. Wstawiono nowy krzyż o wysokości 2,40 m. W październiku wykończono pokrycie dachu kościoła. W tym czasie zwieziono część granitu na posadzkę kościoła oraz watę szklaną na ocieplenie. W listopadzie postawiono rzygacze rynnowe. Na placu przy kościele zrobiono porządek. W jesieni trwają dalsze prace związane z rozbudową plebanii. Wykończono min. łazienki w nowej części oraz mieszkanie dla ks. wikarego. Na czas zimy wstrzymano roboty przy kościele.

Plebania po rozbudowie. Górne okna z balkonem – to pokoje ks. wikarego Gustawa Paranycza.

Czas na wspomnienia

W niedzielę 30 kwietnia przyjmowaliśmy Pielgrzymów podążających do Łagiewnik.
W oczekiwaniu na pielgrzymów, trwają zmożone przygotowania.

W niedzielę, 30 kwietnia, pielgrzymi wyruszyli z hałcnowskiego sanktuarium Matki Bożej Bolesnej do sanktuarium Bożego Miłosierdzia oraz Centrum św. Jana Pawła II w Łagiewnikach po Mszy św. sprawowanej w południe pod przewodnictwem biskupa Piotra Gregera. W tym roku hasłem pielgrzymki są słowa: "Panie przymnóż nam wiary".

Nasi Parafianie
gościnnie przyjęli
pątników
Bożego Miłosierdzia.

W niedzielę, 7 maja br. Uroczystość I Komunii św.

Po zraz pierwszy Dzieci klas III SP przyjęły do swoich serc Pana Jezusa w Komunii świętej.

07.05.2023

kl. III A

p. Najdroższej Krwi Pana Naszego Jezusa Chrystusa - Kęty Podlesie

kl. III B

07.05.2023

p. Najdroższej Krwi Pana Naszego Jezusa Chrystusa - Kęty Podlesie

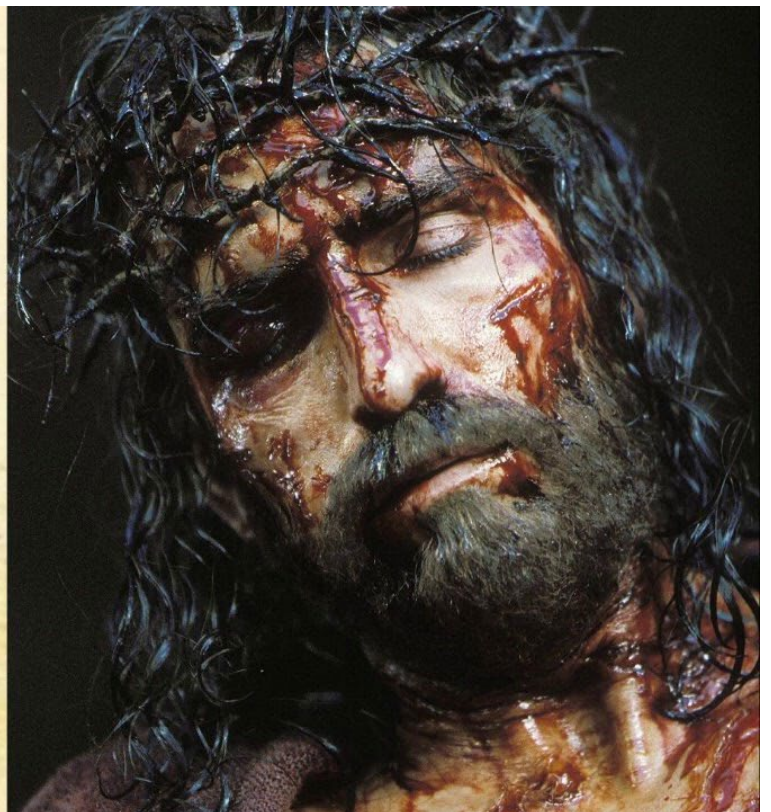
**Odpust Parafialny ku czci
Najdroższej Krwi Pana
Naszego Jezusa
Chrystusa
przypada
w niedzielę,
11 czerwca 2023 r.
Słowo Boże wygłosi
ks. Stanisław Wójcik,
Proboszcz Parafii św.
Józefa w Bielsku - Białej.
Sumie odpustowej będzie
przewodniczył
ks. Piotr Hoffman,**

**Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Kurii
Bielsko-Żywieckiej**

MODLITWA O PŁASZCZ OCHRONNY

Krwi Jezusa

PANIE JEZU CHRYSTE,
SYNU BOGA ŻYWEGO,
ZBAWICIELU I ODKUPICIELU MÓJ,
OTOCZ MNIE DZISIAJ PŁASZCZEM OCHRONNYM
SWOJEJ KRWI PRZENAJŚWIĘTSZEJ;
NIECH SZATAN, WSZYSTKIE ZŁE DUCHY
I DEMONY, BĘDĄ GŁUCHE I ŚLEPE;
TY NIMI ROZPORZĄDZAJ,
BO JA NALEŻĘ DO CIEBIE;
WYPEŁNIJ MNIE I MOJE DZISIAJ
SWOIM DUCHEM PRZENAJŚWIĘTSZYM.
AMEN!
CHWAŁA OJCU I SYNOWI I DUCHOWI
ŚWIĘTEMU...

Nabożeństwa czerwcowe

codziennie
o godz. 17.45,
a w niedziele
po Mszy świętej
o godz. 11.00

Bardzo, serdecznie dziękuję wszystkim za wsparcie i życzliwe słowo. Niech Bóg wynagrodzi Was za dobre serce, obdarza swoimi łaskami i błogosławi na każdy dzień. Ks. Wacław

Strona internetowa Parafii: www.ketypodlesie.pl

Nr konta bankowego Parafii - Bank Spółdzielczy Silesia oddział Kęty:
24 84370002 0014 0722 9661 0001

Dyżury w kancelarii są pełnione przez księży o następujących porach:

Poniedziałek - ks. Wacław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Środa - ks. Michał - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Piątek - ks. Wacław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30

W nagłych sytuacjach wszelkie informacje można uzyskać codziennie dzwoniąc na telefon komórkowy 797279788

*Parafia p.w. Najdroższej Krwi Naszego
Pana Jezusa Chrystusa,
ul. Szkolna 1; 32-650 Kęty Podlesie;*

Tel.: 33 / 841 05 45; Tel. kom.: 797279788